

RAPORUN AMACI

“Herkes biliyor, zarların hileli olduğunu (...)

Herkes biliyor, geminin su aldığını

Herkes biliyor, kaptanın yalan söylediğini”

Leonard Cohen

Hannah Arendt’ten ilhamla ifade edecek olursak varoluşumuz anlamak ise anlam anlatılarda saklıdır. O nedenle olanı biteni izlemekle yetinmez insan. Neden öyle olduğunu ve hangi dinamiklerin o sonuca yol açtığını anlamaya çalışır. Anlamak, aynı zamanda anlamlandırmaktır.

Anlamak ve anlamlandırmak ise değişimin ilk adımıdır. İnsan değiştirmeyi istediğini önce anlamalı, anlamlandırmalı ve sonrasında dünden daha özgür ve eşitlikçi biçimde yeniden anlamlandırmalıdır. Çünkü yeni, bugünkü köhnemiş düzenin bağrında filizlenir ve yetkinleşir. Aklını, fikrini, emeğini, sabrını ve sözünü bugüne dayandırmayan her praksis değişim gücünden yoksundur.

Biliriz ki insanlığa düşünsel yeni bir soluk getiren Marx’tan beri değiştirmektedir aslanan. Değiştirmeliyiz! Çünkü “herkes biliyor, dövüşün hileli olduğunu / fakirler fakir kalır, zenginler zenginleşir / hep böyle gider / herkes biliyor”...

Herkes biliyor, görüyor ve duyuyor COVID-19 pandemisinin eşitlikçi olmadığını. Hastalığın, ateşin, kas ağrılarının, nefes açlığının ve ölümün ötekilerde birikirken, berikilerin üç günde bir teste kavuştuğunu. Kârın, kazancın ve paranın turizm şirketleri ve alışveriş merkezleri gibi büyük sermaye gruplarında birikirken toplumun büyük çoğunluğuna işsizliğin, ücretsiz izinlerin ve yoksulluğun kaldığını.

Herkes biliyor, görüyor ve duyuyor COVID-19 pandemisinin özgürlükçü olmadığını. Ülkenin dört bir yanının COVID-19 pandemisi gerekçe gösterilerek kalıcı bir olağanüstü hale dönüştürüldüğünü. Hak ve hukuk arayan her kesimin önüne COVID-19 salgınının duvar yapıldığını.

Herkes biliyor, görüyor ve duyuyor COVID-19 pandemisinin başta sağlık çalışanları olmak üzere alınteriyle, emeğiyle geçinmeye çalışanlar için ölüm olduğunu. Bu ülkenin yetişmiş en önemli insan gücünü oluşturan başta hekimler olmak üzere tüm sağlık çalışanlarının gözümüzün önünde her geçen gün düşüp ölmesi demek olduğunu.

Hal buysa anlamak, anlamlandırmak ve değiştirmek için diziyoruz harfleri yan yana...

Ve biliyoruz ki; hiçbir roman, hiçbir şiir, hiçbir film değiştiremez hayatı. Tıpkı raporumuz gibi...

Ama yine biliyoruz ki romanları okuyan, şiirleri ezberleyen, filmlerin repliklerini birbirlerine fısıldayanlar yaşamı yeniden var ederler dünden daha özgür ve eşit biçimde.

Tıpkı Nazım'ın tariflediği gibi:

“Fakat gün ıdı her şeye rağmen, ben içeri düştüğümden beri.

Ve “Karanlığın kenarından onlar ağır ellerini toprağa basıp doğrular” yarı yarıya...”